

[Aksel Larsen.]

meget herinde, men jeg kan ikke lade være med her at fremdrage en artikel, som på bortgemt plads stod i Berlingske Tidende for den 20. maj. Den har overskriften „Gennemtræk til søs“ og er underskrevet af Johan D. Andersen, kaptajn, i land. Han starter med at sige, at der klages uafbrudt fra rederiernes side over, at man ikke kan få det til at løbe rundt. Det lyder mærkeligt, siger han, når man tænker på de regnskaber, der offentliggøres. Så fortæller han om, hvordan styrmandsarbejdet er eller kan være, og derpå kommer han med nogle sætninger, som jeg synes er så værdifulde, at de bør kendes af folketinget. Hr. Andersen skriver:

„I øjeblikket regner man vist en navigatørs „levetid“ i handelsflåden til ca. 8 år. Det vil sige, at mange først går i land, når de virkelig er noget værd. Hvorfor går de i land? Fordi de ikke kan lide arbejdet? Nej, fordi de føler sig underbetalt og dårligt behandlet, når det gælder ferie og fridage. Det sker jo gang på gang, at en ferie afbrydes eller en planlagt ferie aflyses. Det er måske, fordi rederiet ikke har folk nok, men hvorfor har de ikke det, der uddannes jo navigatører nok? Det skyldes ganske simpelt, at de fleste rederier ikke har ført en fornuftig løn- og personalepolitik. Lønnen får man opgivet hos rederiforeningen, og personalepolitikken ligger ofte i hænderne på en skibsinspektør, som tænker på sine egne unge dage, hvor der var styrmænd nok, og hvor man havde aspiranter med styrmandseksamen.

Jeg kan ikke forstå“ —

siger hr. kaptajn Andersen videre —

„at det gennemtræk, som i øjeblikket finder sted i handelsflåden, kan være nogen billig løsning for rederierne. Det må i det lange løb være billigere at betale en ordentlig hyre, respektere en planlagt ferie, selv om det skulle føre til større rejseudgifter osv., end gang på gang betale for oplæring af nye folk og for hurtig forfremmelse med øget risiko for skader på skib og last.“

Det konservative folkeparti stemmer åbenbart med begejstring for det lovforslag, vi har her. Det må dog noteres, at selv det konservative blad Berlingske Tidende kunne

bringe et sådant læserbrev, omend som sagt på bortgemt plads. Men det forekommer mig, at det, der står i læserbrevet, er noget, som vi burde tænke over her i tinget. Om man vil tænke over det i rederiforeningen, ved jeg ikke; rederiforeningens hidtidige optræden tyder ikke på, at vi kan nære stort håb derom.

Men hvis rederiforeningen ikke forstår dette, og hvis den ikke vil forstå det, så burde samfundsmagten forstå, at hensynet til Danmarks søfart og hensynet til den kolossale betydning, den har for landet og landets økonomi, burde bevirke, at vi herfra sørgede for, at der blev bedre forhold i handelsflåden, end der ganske åbenbart er. Meget ville naturligvis være anderledes — så ville vi vel slet ikke være kommet i denne situation — hvis de, der endnu er i strejke, havde en regulær organisations- og aftaleregulering; men det har de jo ikke. Det er jo det, der er den egentlige årsag til, at konflikten er kommet, at modsætningerne er blevet så skarpe. Det var det forhold, som arbejdsministeren ikke anede noget som helst om, da han kom med sit lovforslag, og kun takket være udvalget og i særdeleshed udvalgets mindretal blev han jo belært om det.

Nu siger Politiken for i dag, at man kan være ganske rolig, for

„regeringen har med sit efterfølgende løfte til mandskabet om etablering af ordnede overenskomstforhold klart erkendt at have forløbet sig i første omgang.“

Det er godt, at regeringen har erkendt, at den har forløbet sig, men den tager ikke de fulde konsekvenser, for det løfte, den giver til mandskabet om etablering af ordnede overenskomstforhold, er jo noget, man naturligvis kan se på Politikens redaktion og hos lederskrubenten; men vi andre kan altså ikke få øje på det, og jeg er bange for, at styrmænd og radiotelegrafister heller ikke kan få øje på det. Det eneste, der sker, er, at statsministeren nedsætter et udvalg, som til 1. oktober skal komme med et udkast til forslag om forhandlingsregler, og derpå kan rederiforeningen sige nej. Løftet vil være noget værd, hvis statsministeren nu her i denne debat inden afstemningen vil gå op på talerstolen og afgive en bestemt og bindende erklæring om, at hvis rederiforeningen til efteråret siger nej, så agter regeringen